

شیخ ازبک کا قرآن مجید و احادیث و روایات

دکتر داریوش زکریا بن مرندی



انشارات و القلم

تہران ۱۳۹۶

سرشناسه	زرگری مرندي، داريوش، ۱۳۲۹ -
عنوان و نام پديدآور	شيعة از ديدگاه قرآن مجيد و احاديث و روايات اديريوش زرگري مرندي.
مشخصات نشر	تهران: القلم، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهري	۸۵ص: ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.
شابک	978-600-98574-1-8
وضعيت فهرست نويسي	فهيپا
موضوع	شيعة در قرآن
موضوع	Shi'ah in the Qur'an
موضوع	شيعة -- احاديث شيعة
موضوع	Shi'ah -- Hadiths (Shilite
رده بندي كود	۱۰۴BP ۱۳۹۶ ۴۹۳ش /
رده بندي ديويي	۲۹۷/۱۵۹
شماره كتابشناسي ملي	۴۹۶۶.۱۶



انتشارات

شيعة از ديدگاه قرآن مجيد و احاديث روايات

دکتر داريوش زرگري مرندي

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

سال چاپ: اول، ۱۳۹۶

قيمت: ۹۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۸۵۷۴-۱-۸

حق چاپ براي ناشر محفوظ است.

آدرس انتشارات: تهران، يوسف آباد، بزرگراه کردستان، خ شصت و چهارم،

پلاک ۱/۱۰، طبقه چهارم، واحد ۱۱

فهرست مندرجات

۷	پیشگفتار
۱۳	جهل عمومی
۱۹	شیعه راستین
۱۹	افتراء و انحراف دین
۳۵	جمل حدیث
۳۹	دروغ از قول ائمه (ع)
۴۹	معیار احادیث صحیح
۵۷	قرآن معیار اسلام
۶۳	پیروی از قرآن
۶۹	بدعت‌ها
۷۵	تقیّه
۸۱	صفات شیعه راستین

پیشگفتار

انسان موجودی است اجتماعی، که هسته اولیه آنرا زوجین تشکیل می‌دهند به اعتبار آیه شریفه: «لَقَدْ كُنْتُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ جَعَلْنَا مِنْهَا ذَوْجَهَا» زمر/ ۳۹ از نفس واحدی و نمود آمده است تشکیل شده و با گذشت زمان به اجتماعات و قبایل انشور، براساس شرایط اقلیمی و عقاید و همبستگی فرهنگی تبدیل گردیده است. از ابتدا همه این جوامع برای تنظیم روابط اجتماعی خود به نوعی قواعد و مقررات الزامی داشته و پیوسته برای تضمین رسیدن به سعادت فردی و اجتماعی با همزیستی مسألمت آمیز در کنار هم با توجه به شرایط و موقعیت و نیازهای شخصی و گروهی مقررات و قوانینی متناسب با آن وضع می‌کردند تا با اعمال و حاکمیت قانون به لحاظ رشد و توسعه روزافزون جوامع از بروز اختلافات و نزاع و جنگ خیزد. جلوگیری کنند و هیچگاه از آن بی نیاز نبودند. ولی وضع قوانین بشری در هر حال همیشه مطلوب و حافظ قسط و عدالت و از جامعیت و پایداری لازم برخوردار نبوده است، چرا که وضع قوانین

بشری که مقبول عام و اکثریت باشد پیوسته عاری از خطا و اشتباه نبوده و از کمال لازم بی بهره بوده است زیرا:

الف: وضع قوانین بشری متأثر از اوضاع سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی زمان خود می باشد. و با تغییر اوضاع و احوال، قوانین نیز ثبات و پایداری خود را از دست می دهند و نمی تواند پاسخگوی نیازهای اساسی آنان که قابلیت تطبیق با قرون و اعصار مختلف را داشته باشد، در حالی که انسان به طبیعت از بدو خلقت دارای نیازی می باشد که با تحولات اجتماعی از بین نمی رود بلکه این نیازها گاهی به شرط فراهمی سپرده شده است.

ب: محدودیت دانش بشری مانع از این می شود قوانینی وضع نماید که قابلیت پاسخگویی به نیازهای اساسی و اولیه انسانها در زمینها و مکانها و شرایط مختلف باشد. چرا که علم انسان هنوز نسبت به خود کامل نشده است و پهنای واکنشهای طبیعی نسبت به محیط ناسازگار اطراف خود مجهول است. بشری را در پیش روی محققین و پژوهشگران مجورات شناخت علمی از خود فراهم آورده است.

ج: احتمال خطا و اشتباه در انسان از دیگر عوامل عدم وضع قوانین عاری از خطا و لغزش می باشد زیرا انسان مصون از خطا و اشتباه نمی باشد، و اشتباه و خطاگرا، زاید، عدم تکامل انسانهاست انسان از علم و تجربه و ادارکات وی نشأت می گیرد، بنابراین با توجه به عدم اثبات و گستره علم و تجربه در انسانها در مراحل مختلف رشد دیدگاهها نیز عوض می شود به قول شاعر:

من آب شدم سراب دیدم خود را
 دریا گشتم حباب دیدم خود را
 آگاه شدم تمام من غفلت بود
 بیدار شدم به خواب دیدم خود را

باله اینکه بعد از سالیان دراز کسب علم و تجربه در یک مرحله از زندگی که به سیری، تبعید می‌شود می‌رسد همه آن تجربه و علوم روز به روز محدود و فراموش می‌شود که چرا که مغز دچار آتروفی می‌شود و اکسون‌های مزی نیز تحلیل می‌یابد و به تعبید قرآن مجید ((وَمَنْ نَعْمَرَهُ شَعِثًا لِّیَ الْخَلْقِ أَقْلًا یَعْلَمُونَ)) یس/۶۸ یعنی: و هر که را عمر دراز دهیم، گریش کنیم، پس آیا نمی‌اندیشند؟ و در واقع به دوران ناتوانی مثل کودکی، دمی کرد و، و قادر به راه رفتن، غذا خوردن و لباس پوشیدن و ... بدون کمک، غیر نمی‌شود. بنابراین انسان نیازمند قوانینی است که متأثر از اقصای سیاست، فرهنگ و محیط نباشد و مصون در خطا و اشتباه باشد. در آخر شناخت کامل برانسان بر خوردار باشد. و این امر از حیط و توان خود انسان خارج است جز در قوانین موضوعی و متناسب با شرایط و اوصاء و احوال زمان با برخورداری از روح قانون اساسی که توسط خالق بشر و کائنات برای سعادت انسان‌ها وضع شده و توسط انبیاء ابلاغ گردیده باشد البته گاهی از دین نیز برداشت و قرائت‌های مختلف می‌شود ولی معمولاً اختلاف از جهل ناشی می‌شود به تعداد افراد جاهل اختلاف هست، کافی است به معیار و ابزار شناخت مجهز شود در اینصورت اختلاف نظرها کاهش می‌یابد منوط به این که غرضی

در کار نباشد.

به قول شاعر:

چون غرض آمد هنر پوشیده شد صد حجاب از دل سوی دیده شد
معمولاً خرافات نیز زائده جهل و نادانی است زیرا یکی از اهداف
دن مبارزه با خرافات و سنت‌های غلط است، اگر سطح آگاهی
جامع بالا رفته شود افراد مغرض و یا دست استعمار نمی‌توانند از
ناآگاهی آنان زمینه سوء استفاده را فراهم نمایند به هر اندازه، جامع
از نظر آگاهی رشد پیدا کند به همان میزان آسیب پذیر نمی‌شود و
بقول اطباء و اسنین می‌شود.

تأکید اسلام هم به استیلا از پیروی و متابعت کورکورانه است،
لذا می‌فرماید: ((لا تقف ما لایک به علم...)) اسراء/۳۶ یعنی:
چیزی که بدان علم نداری دنبال نکن همانا گوش و چشم و دل، از
همه آنها بازخواست خواهد شد. بنابراین اهمیت این موضوع و
حکمتی که در آن نهفته است تقریباً علم و مستفاتی آن که در قرآن
مجید آمده است بیش از دو برابر واژگان قدری است که خداوند به
خود نسبت داده است و به رسول اکرم نیز می‌فرماید ((قل ربی زدنی
علماً)) و آن حضرت زیادتی عم را می‌طلبید و حتی با آن که بسند
نمی‌کرد و می‌گفت: ((اللهم ارنی الاشیاء کما هی)) خدایا واقعیت
اشیاء را انقدری که هست به من بنمایان، غرض از بیان این مطالب
هدف دین صرفاً علم اندوزی و کسب معرفت نیست بلکه به دنبال آن
عمل به دانسته‌هاست. و المای عالم بی عمل درخت بی ثمر است.
در این کتاب حاضر که به اختصار نگاشته شد و تقریرات شادروان

بختیاری نژاد در جلات تفسیر قرآن استفاده شده است سعی شده که با معیارهای معین و معتبر تا حد ممکن صره از باصره تشخیص داده شود و مسلمان و شیعه پیرو اهل بیت سلام الله علیهم مشخص گردد که آنان نیز پیرو قرآن بودند و به معیار قرآن عمل کردند و با بدعت‌ها مبارزه نمودند.

تا این جا همان حضرت محمد (ص) ختمی مرتبت وصل و تحریف و اختلاف افکنی در میان مسلمانان باشد و دست تفرقه افکنان کوتاه نماید بر مردم را با حقایق قرآن آشنا سازند.

بتحقیق ادیان الهی از آن ساز هستند و اگر غیر این بود یا از ادیان الهی نیست و ساخت

و پرداخته بشر است و یا اینکه آراء درست فهم می‌دهد و نتوانستند صحیح پیاده کنند و با کسی خواهند از دین رستاق کنند و دین آن‌ها آنطور که خودشان می‌خواهند با مردم معرفی کنند مثل اباحکیا در قرون وسطی، به اعتبار آیه شریفه لایکنونن الکتاب یا یدیهم ثم یقولون هذامن اعندالله)) در پایان عزت و سرافرازی مسلمانان و اتحاد و انسجام آنان را از خداوند منان خواهند

فی الله التوفیق - داریوش زرگری مرندی

پاییز سال ۱۳۹۶